

Ni pri nas lista, kateri bi se bil vedno ogibal besede »možat«. Tudi slovarji jo imajo, n. pr. Wolf-Cigaletov, Bartelov (str. 434). A treba je razlikovati: *moški*, *a*, *o* in *možat*, *a*, *o* ter ne vreči obojnega v eno vrečo. Že končnica *at* v *možat* nam kaže, da ni istega pomena z *moškim*. Da vidimo! Stslov. *mъжата* *ῥανδρος* maritata... *mъжъ skъ ῥандросъ* virilis.¹⁾ Prva beseda pomeni tisto, kar »omožena« verheiratet — ne pa »virilis männlich«, kar je »moško«. In ne samo naša staroslovenščina je tako ločila, marveč tudi naši predniki so to dobro vedeli, kakor vé tudi priprost Slovenec, kateri se vselej prav moško odreže. Trubar: »Delaite moshku, ne zagaite,

bodite mozhniga ferca.« Ps. 31. Dalm.: »Zhujte, stojte u' Veri, rounajte Moshku, inu bodite mozhni.« I. Kor. XVI. In »Rogerius Palmarium empyreum I, str. 53 (l. 1731)« piše: »Antoni mërkaaj: Tukaj pèr tebi bil fim u' vse tvoji nadlúgi, inu glédal fim na tvoje shtritajnje. Sedaj, kir fi se taku moshku nóffil, kir u' tèm fhtritajnu niffi oslabil etc.« In da le tako po slovensko prav, pričajo nam Rusi, Poljaki, Čehi in Hrvato-Srbi. Bodimo torej še mi Slovenci »moški« v vseh rečeh, pustimo pa, naj se — ženske ponašajo, da so »možate«.

(Dalje.)

Popravki: str. 142: **ve/nica** m. **vevnica** in **snaha** m. **sinaha**; **domov** m. **domu** str. 143.

¹⁾ Miklosich »Lexicon« str. 78. Et. Wb. 201.

SLOVSTVO.

SLOVENSKO SLOVSTVO.

»**Loterist.**« Šaloigra v jednom dejanji. Spisal Anton Zavrtanik. V Gorici 1889. Tiskal in založil A. M. Obizzi. — Ta šaloigra kaže precejšen dramatičen talent gosp. pisatelja. A ni brez napak. Čudno se nam zdi, da bi bil posestnik Lipe Potokar v tako slabi koži, da bi niti beliča ne imel, vsled česar zastavi, da bi imel kaj za loterijo, celó svojo uro: »verizico je itak zastavil uže zadnjič«. Nedoumno nam je tudi, kako more v 10. prizoru Lipe tako nenadoma vprašati Primoža, svojega zeta, in spe, »kakošne številke so zunaj.« In, da bi skoro nepoznanca kar objel uvidevši, da tudi on stavi na loterijo, to nam ne gre v glavo. Sploh pa ima igra, dasi v razvoju ni povsem naravna, lepo namero: odvrčati od loterije. In kot taka bode dobro vplivala posebno med prijatelji loterije.

Nepovoljneje se moramo izraziti o jeziku v tej igri. »Kedar se boste sanjali« (str. 3); ako je bil ogenj *na* nebu, padal je *z* neba, ne *iz* neba; — »mi ne vgaja«; »jedenajst« (str. 4); »vgani« m. *ugani*; »verstice« (str. 8); »hotili«; »priložnost« bolje: prilika; — »nevem«. Piše se pravilno »mladenič« (str. 9); »koliko terni si zadel« (str. 12); »privolenje« (str. 13); »moj

načrt mora se izpeljati srečno«; »z gospoduro činkvino« (str. 16); »če vam morem s čem vstreči, me bode jako veselilo« (str. 21); »milostivi gospej« (str. 30) kot vokativ v dvojini mesto: »milostivi gospé«. Levstik pravi o tej obliki: »Mit dem nachklingenden *j* zu lesen, aber nicht: gospéj zu schreiben! (Die slov. Sprache, str. 20.)

Toliko o slovniških hibah v tej knjižici. Mnogo je tudi tiskarskih pogrškov v delu. Naj mi zbok te opomnje nihče ne zameri.

»Loterist« šteje 32 strani; kupil sem ga za 20 kr. J. L.—n.

»**Slovensko akademično društvo Triglav**« v Gradci v XV. letu svojega obstanka. Spominski listi ob priliki blagoslovljenja društvene zastave. S sodelovanjem Fr. Mohoriča, Fr. Tomiška in J. Zolgarja uredil Jožef Rakež. V Ljubljani. Založilo akademično društvo »Triglav«. — Tisk »Narodne Tiskarne«. 8°. Str. 26. Vsebina male spominske knjižice je ta-le: 1. Predgovor. — 2. »Triglavanov zastava« — pesem. — 3. Zgodovinske črtice. — 4. Izkaz o knjižnici in čitalnici. — 5. Imenik bivših in sedanjih udov »Triglava«. — 6. Porod društvene zastave.

Knjižica nam torej kaže natančno, kako se je godilo doslej temu slov. akad. društvu. »Dal Bog, da bi pričujoči spisek nekoliko pripomogel